

[Villemoes.]

har aldrig købt noget i den Forretning —, men at det skulde være særlig farligt for sund Handel, kan jeg daarligt forestille mig. Vi fra vor Side synes, at et Forbud paa dette Omraade maa betegnes som ret upaakrævet.

Jeg er i øvrigt almindeligvis imod Forbud mod noget bestaaende, naar dette ikke ligefrem er samfundsskadeligt, og det er jo muligt, at Vedtagelsen af Lovforslagets § 5 kan komme til at ramme enkelte hidtil lovligt bestaaende Forretninger økonomisk. Er dette nu rigtigt overtænkt af den højtærede Minister og de tre Partier, der ønsker denne Forbuds-Paragraf? Er det ikke lige haardhændet nok, at Loven skal have, om jeg saa maa sige, tilbagevirkende Kraft? Der burde da i hvert Tilfælde være en Afviklingstid, og det glædede mig at høre, at Udvalgets ærede Ordfører (P. Christensen) nu ogsaa antydede noget i den Retning, som den højtærede Minister maaske vil overveje mellem anden og tredje Behandling. Hvis en saadan Virksomhed ikke er virkelig samfundsskadelig, synes jeg, det er lige strengt nok, om man — ved en Lovparagraf — fra og med den Dato, Loven træder i Kraft, umuliggør en saadan Forretning — en Kende Afviklingstid, kortere eller længere, var vel ikke noget slemt Forlangende —, og jeg var derfor, som sagt, glad for, at ogsaa den ærede Ordfører for Udvalget nu er inde paa en saadan Tanke.

Vort tredje Ændringsforslag, som gaar ud paa, at § 6 udgaar, har vi ogsaa kort motiveret i Betænkningen. I de Bemærkninger, der sidste Vinter medfulgte Lovforslaget, skrev den højtærede Handelsminister om denne Paragraf, den saakaldte Generalklausul-Paragraf, at den af store Dele af Erhvervslivet omfattes med betydelig Interesse. Det ved jeg er rigtigt; men den højtærede Handelsminister føjede dengang til, at man fra forskellig Side havde yret Betænelighed ved en saadan Bestemmelse som Følge af dens noget ubestemte Karakter — og det er ogsaa rigtigt. Det er netop, hvad vi har peget paa i Betænkningen, og det, der sigtes til, er Ordene „redelig Forretningsskik“. Det lyder selvfølgelig smukt, og man kan vel ogsaa sige, at det er en Selvfølge for maaske de 999 pro mille inden for Forretningsverdenen, men jeg minder, som sagt, om, at den højtærede Minister dengang i sin Forelæggelsestale her i Tinget netop udtalte, at der var delte Meninger om, hvorvidt denne Klausuls Vedtagelse var paa-krævet. Bestemmelsen er elastisk og kan give Anledning til forskelligartede Domme;

Begrebet kan blive fortolket uensartet inden for de forskellige Brancher. Jeg stiller mig i øvrigt overmaade tvivlende over for, om Moralen i det hele taget kan skabes eller højnes gennem en saadan Lovgivning. Ansvarsfølelsen er dog det, der er Baggrunden for al sund Moral, og den kan næppe skabes af Rigsdagen, der maaske netop ved at vedtage en saadan Paragraf i Loven kan bidrage til at skabe Usikkerhed. Mon det ikke er baade overflødig og betænkeligt paa nærværende Tidspunkt at give Adgang til at nedlægge Forbud efter en saa vagt formuleret Paragraf?

Vi fra Venstres Side stiller altsaa de 3 her nævnte Ændringsforslag, og dem anbefaler jeg herved ærede Medlemmer at stemme for.

Lange: Mine Partifæller og jeg har i det nedsatte Udvalg stillet Forslag om forskellige Ændringer, som vi ikke alle fik imødekommet, og vi er derfor ikke i enhver Henseende tilfredse med Forslaget, som det nu vil blive formet, hvis de af Flertallet stillede Ændringsforslag gennemføres; men der blev paa afgørende Punkter vist os stor Imødekommenhed fra Regeringspartiernes Side, og dette har bevirket, at vi har kunnet slutte os til Flertallets Indstilling.

Om § 4, der handler om Rabatselskaber, udtalte den ærede Ordfører for Mindretallet (Villemoes), at man vilde give Handelsministeren ene og alene Retten til at afgøre disse Spørgsmaal, at afgøre, hvem der skal have Lov til fortsat at drive saadan Rabatvirksomhed. Men et af de Ændringsforslag, vi har stillet, og som vi har faaet Tilslutning til, saaledes at vi nu kan stemme for Forslaget, gaar ud paa, at den højtærede Handelsminister, inden saadan Bestemmelse træffes, skal optage Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer, saa Udtalelsen om, at Handelsministeren skal træffe Afgørelsen ene og alene, er ikke fuldt rigtig. Saaledes som denne Lovgivning altid har været gennemført ved et indgaaende Samarbejde mellem Erhvervsorganisationerne og Handelsministeriet, tvivler jeg i hvert Fald ikke om, at Erhvervsorganisationerne ogsaa vil faa en afgørende Indflydelse paa denne Lovbestemmelses Gennemførelse.

De Ændringsforslag, der stilles af Mindretallet, gaar som Helhed taget ud paa at fjerne de Bestemmelser, som vi og som man fra Erhvervslivets Side lægger særlig Vægt paa at faa gennemført, Bestemmelser, som har gjort, at vi, selv om vi ikke fuldt ud